

ת"פ 38485/09 - מדינת ישראל נגד הנאשם ابو בלאל

בית משפט השלום קריית גת
ת"פ 13-09-38485 מדינת ישראל נ' ابو בלאל(עציר)

בפני: כבוד השופט אור אדם, סגן הנשיאה
המאשימה מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רוד חן תביעות לכיש
נגד הנאשם ابو בלאל ע"י ב"כ עו"ד ד'אנה זי'צב

זכור דין

1. הנאם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, בניגוד להוראות סעיף 380 לחוק העונשין תשל"ז 1977.

2. בכתב האישום שהוגש נגד הנאם, נטען כנגדו כי ביום 20.9.2013, סמוך לסנוקר בחוף הקשתות באשדוד, תקף הנאם את המטלוננט ל"ב (להלן: "המטלוננט"), בכך שטאפה אותה בשתי ידיה בידיו, בעט ברגלה ונתן לה מכת אגרוף בפניה. לאחר נסיוון הפרדה, תקף הנאם שוב את המטלוננט באגרוף, אז נפלה המטלוננט לרצפה. הנאם תפס אותה ובעט בראשה. המטלוננט התעלפה וכשבה להכרה, הותקפה שוב על ידי הנאם באגרוף לפניה ואיבדה את ההכרה. כשהגיעו השוטרים, משך אותה בידה. למטלוננט נגרמו חבלות של ממש בדמות נפיחות ושפוח בחלק העליון של ראשה.

3. לאחר שמייעת הוכחות, ביום 12.11.2014 נתנה עמידתי כב' השופטת רובין לביא את הכרעת הדין בעניינו של הנאם. יצוין כי בין היתר פרשה כב' השופטת לביא מכיס השיפוט, והצדדים הסכימו כי מوطב אחר יגזר את הדיון.

4. מהכרעת הדיון עולה, כי למורתה שהמטלוננט עצמה נזהרה שלא להפליל את הנאם, ניתן אמון מלא בעד הראייה שהבחן מרחוק בתקיפת המטלוננט, אולם חלק מהטיואר, כגון התעלפותה של המטלוננט, היה רק בגין הסקת מסקנה, וכן נותר ספק בעניין זה (ע' 65 להכרעת הדיון). כב' השופטת לביא קבעה עוד, כי שוכנעה מעבר לכל ספק סביר, כי המטלוננט הותקפה, ונפלה כתוצאה מהתקיפה, אך שאין חשיבות רבה לשאלת אם החבלות נגרמו במשירין מהמכות או מהנגילה (ע' 66 להכרעת הדיון). בספרו של דבר נקבע, כי למורתה שהמטלוננט והעדה ביקשו שלא להפליל את הנאם, הרי לא נותר ספק כי הנאם היה הותקף, כלשונה של כב' השופטת לביא: "שוכנעתني מעבר לכל ספק סביר, כי הנאשם אכן תקף המטלוננט, והוא שגרם לה לנפילה ולחבלה של ממש: חבורה בראש, וכן לכ Abrams ברגל, אולם לא כפי התיאור הנרחב בכתב האישום, אלא רק במכת אגרוף לראש, בעיטה ברגלה השמאלית, ובכל שבעת הייתה שוכבת, בעט בה שוב, בראשה, ולאחר הגעת השוטרים משך בידה..." (ע' 68 ש' 4-8).

לפרוי.

5. מאז הכרעת הדיון, נדחו הטיעונים לעונש שוב ושוב: פעם אחת לשם דחיה לקבלת תסקירות שירות המבחן, פעם נוספת לשם המצאת חוות דעת הממונה על עבודות השירות, ולאחר מכן, לאחר שהנאשם ניתק קשר ולא התייצב לדיוונים. לאחר כמה דיונים שהנאשם לא אותר, הותלו ההליכים המשפטיים כנגדו, וההליכים חודשו רק ביום 16.11.16, שנתיים לאחר הכרעת הדיון.

טענות הצדדים

6. המאשימה בקשה לגזר את הדיון לצד החומרה. נטען כי מדובר באירוע אלימות מתמשך, כאשר הנאשם שב והכח את המתלוננת בכוח רב גם לאחר שכבר נפלה לקרקע. בענישה שבין מספר חדש מסר ועד ל-18 חדש מסר בפועל.
7. בתוך המתחם, יש להביא בחשבון כי הנאשם ניהל הליך הוכחות ממושך, אף שזו זכותו, לא ניתן להביא בחשבון לטובתו לקיחת אחריות וחסכו בזמן שיפוטו. לחובתו שורת הרשעות קודמות, ולכן שומה לגזר את הדיון ברף הבינוני-גבוה שבתווך המתחם.
8. ההגנה בקשה להקל עם הנאשם. נטען כי היה מקום לניהול הוכחות, שכן בית המשפט הרשע בסופו של דבר רק בחלק ממה שייחס לנאשם בכתב האישום. נטען כי ההחלטה שהציגה המאשימה מדברת על אירועים חמורים הרבה יותר מעניינו. עברו הפלילי של הנאשם, רובו בעבירות רכוש ולא אלימות. המתלוננת עצמה לא נותרת לנאשם, שכן לא העידה כנגדו. הוא ניתק את הקשר ממנה וambilקש לפתח דף חדש, ואף שירות המבחן המליץ על ענישה בדרך של מסר שניtinן לרצותו בעבודות שירות.
9. הנאשם עצמו, הביע צער על המעשה וביקש לאפשר לו לפתח דף חדש.

מתחם העונש ההולם

10. בטרם גזירת הדיון, שומה על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, בהתחשב בעקרון המנחה, בערך החברתי שנפגע, במידה הפגיעה, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כאמור בסעיף 4ג' לחוק העונשין תש"ל"ז 1977.
11. תקיפה הגורמת חבלה של ממש היא עבירה שהעונש המרבי בגין עומד על שלוש שנות מאסר.
12. המאשימה נסמכה על שני פסקין דין: במסגרת רע"פ 12/7734 **טימור מגידוב נ' מדינת ישראל** (28.10.2012), אושר עונש של 11 חדש מסר בפועל, למורות העדר עבר פלילי, בגין הרשעה בעבירה דומה, אם כי מדובר היה בתקיפה בצוותא ע"י שניים של שני מתלוננים, באגראופים בפניהם, ובនוסף לכך המערער את המתلون בבקבוק בראשו. בית המשפט העליון הדגיש כי האלים מכרסמת ביסודות החברה, ולכן על בית המשפט להרתם למאבק בתופעה זו באמצעות ענישה מرتעית, לעיתים גם חרף המלצות שירות המבחן. במסגרת רע"פ 12/4883 **שלום הררי נ' מדינת ישראל** (28.6.2012), אושרה ענישה של שנת מאסר, בגין תקיפה בצוותא של נג מונית. אכן,

העבירות בשני אירועים אלה חמורות מעוניינו, אולם לא במידה ממשותית, והענישה מלמדת על הפסיקה הנוגה בעבירות אלימות. מנגד, ניתן למצוא גם אישור של בית המשפט העליון לענישה בדרך של עבודות שירות, במקרה דומה של מכות אגרוף (רע"פ 8822/16 **עמרם בן עזרי נ' מדינת ישראל** (17.1.2016) ; רע"פ 3555/16 **אלון סברי נ' מדינת ישראל** (4.5.2016) ; רע"פ 3021/16 **משה לוזובסקי נ' מדינת ישראל** (19.4.2016) ועוד).

13. בעניינו, כפי שקבעה כב' השופטת לביא בהכרעת הדיון, מדובר באירוע מתמשך של אלימות קשה, במהלכו הנאשם הכה את המתלוונת במכות אגרוף בראש ובעיטה, עד שגרם לה לנפילתה, וגם לאחר שנפלה ארضا, בעת שהיתה שכבת, בעט בראשה שוב.
14. נסיבות העניין מציבות את האירוע ברמה ביןונית של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, ומוטות את הcpf לקביעת מתחם עונש הולם שבין ימי מאסר ספורים לשנת מאסר בפועל.

גזרת הדין בתוך המתחם

15. **שירותות המבחן -** תסקיר שירות המבחן מפרט כי הנאשם בן המגזר הבדואי במקור מרחת, התחבר מגיל צער לחברה שלoit. הנאשםלקח רק אחריות חלקית על המעשה, שב וצין כי רק ניסה להרחק אותה והיא נפלה, ולא הכה אותה כפי שנקבע. התסקיר מצין, כי הנאשם מנסה ליציב את חייו ולקיים אורח חיים תקין, אולם בהעדר תמייה סביבתי, קיימת רמת סיכון גבוהה להשנות התנהלות עברינית. הנאשם איננו בשל להלirk טיפול ולכן אין המלצה טיפולית, אולם שירות המבחן ממליץ על ענישה בדרך של מאסר שניית לרצותו בעבודות שירות.

16. **רישום פלילי -** לחובת הנאשם שבע הרשעות קודמות. הורשע לראשונה בעבירות רכוש ואלימות בשנת 2005. נדון לראשונה למאסר בפועל של שנה בשנת 2008, בגין הרשעות בכל' רכב. בשנת 2009 נדון למאסר על תנאי בגין שתי עבירות אלימות. בשנת 2010 שוב נדון למאסר בפועל בן שנה, בגין עבירות בכל' רכב. לאחרונה, ביום 17.4.2017, נדון בגין עבירות רכוש וסמים לעונש כולל של 14 חודשים מאסר בפועל, אותו הוא מרצה עת.

17. **גזרת הדין** לצד החומרה יש להב亞 בחשבון כי מדובר בעבירה חמורה של אלימות ממושכת כלפי הקורבן, גם כאשר נפלה ארضا. עברו הפלילי של הנאשם איננו קל, ואפיו התסקיר מדבר על סיכון גבוה להישנות עבירות. מנגד, מדובר על עבירה שבוצעה לפני שלוש שנים וארבעה חודשים. התסקיר מפרט גם נסיון של הנאשם לעלות על דרך נורמטטיבית. הנאשם מרצה עת עונש בגין עבירות רכוש וסמים, ואם היה מצטרף תיק זה, עונשו לא היה חמור בהרבה. הנאשם הדגיש כי במסגרת מאסרו הוא מבקש לעבור לאגף טיפול ולפתח דף חדש.

18. בנסיבות אלה, ודאי שאין להעתר היום להמלצת שירות המבחן, ויש מקום למאסר בפועל ממש. עם זאת, בהתחשב בנסיבות לקולה, אפשר כי חלק הארי מהמאסר יחפו את מאסרו הנוכחי.

19. אשר על כן, לאחר שאני שוקל את מכלול השיקולים לחומרה ולקולה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שמונה חודשים מאסר בפועל. ששה חודשים יהיו חופפים לעונש המאסר שהנאשם מריצה כתע, וחודשים יצטברו לתקופת מאסרו.

ב. ששה חודשים מאסר על תנאי, לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו מהמאסר, שלא יעבור כל עבירות אלימות, לרבות איוםים.

ג. פיצוי בסך 2,000 ₪ למטלוננת עדת תביעה 3. הפיצוי יופקץ בקבוקת בית המשפט עד ליום 1.2.2018. המאשימה תעבור למזכירות את פרטיה המטלוננת להעברת הפקודה.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחויז.

ניתן היום, י"א שבט תשע"ז, 07 פברואר 2017 במעמד הצדדים.